

Sygn. akt II CNP 41/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 listopada 2013 r.,
skargi "C. [...] Spółka Akcyjna" Spółki Komandytowo - Akcyjnej z siedzibą w P.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt I ACa [...], wydanego
w sprawie z powództwa " C. [...] Spółka Akcyjna" Spółki Komandytowo - Akcyjnej
z siedzibą w P.
przeciwko "Ż. [...]" Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
z siedzibą w P.
o zapłatę,

odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powódka C. [...] Spółka Akcyjna, Spółka Komandytowo - Akcyjna z siedzibą w P. złożyła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 17 kwietnia 2013 r. w części oddalającej apelację - tj. co do punktu 1 sentencji wyroku.

Skarżąca wskazywała na naruszenie przez Sąd Apelacyjny przepisów prawa procesowego tj. art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. poprzez pominięcie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku przebiegu wykładni oświadczenia woli pozwanej z dnia 30 czerwca 2011 r. Dodatkowo skarżąca podniosła obrazę prawa materialnego w postaci art. 65 k.c. w zw. z art. 89 k.c. polegające na błędnej wykładni oświadczenia woli pozwanej z dnia 30 czerwca 2011 r. W końcu skarżąca zarzuciła naruszenie art. 89 k.c. poprzez błędne oddalenie powództwa mimo stwierdzenia, że oświadczenie pozwanej o wypowiedzeniu umowy najmu zawartej na czas określony było sprzeczne z naturą stosunku prawnego, a zatem nie mogło wywrzeć skutków prawnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia. Celem tego instrumentu prawnego jest umożliwienie uzyskania prejudykatu pozwalającego na dochodzenie od Skarbu Państwa ewentualnego odszkodowania za szkodę wyrządzoną poprzez wydanie niezgodnego z prawem orzeczenia w ramach wykonywania wymiaru sprawiedliwości (art. 417¹ § 2 k.c.). Skarga jako nadzwyczajny środek zaskarżenia jest o tyle wyjątkowa, że przełamuje podstawowe zasady rządzące postępowaniem cywilnym, w tym w szczególności skutki prawomocności orzeczenia sądu. Ustawodawca przyjął zatem w art. 424⁹ k.p.c., że Sąd Najwyższy odmawia przyjęcia do rozpoznania skargi oczywiście bezzasadnej.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oceny czy skarga jest „oczywiście bezzasadna” należy natomiast dokonywać w powiązaniu z pojęciem „niezgodności orzeczenia z prawem” (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 kwietnia 2013 r., I CNP 42/12, niepubl.). Z kolei w odniesieniu do pojęcia „niezgodnego

z prawem orzeczenia” użytego w treści art. 424¹ § 1 k.p.c., w judykaturze występuje jednolity i ugruntowany pogląd, że chodzi tylko o takie orzeczenia, które są sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami oraz ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2012 r., I CNP 13/12, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 lipca 2006 r., I CNP 33/06, OSNC 2007/2/35, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 31 marca 2006 r., IV CNP 25/05, OSNC 2007/1/17, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2006 r., I CNP 14/06, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 2009 r., IV CNP 122/08, niepubl., wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2009 r., IV CNP 116/08, niepubl.).

W związku z tym trzeba podnieść, że wykładnia oświadczenia woli pozwanej z dnia 30 czerwca 2011 r., jakiej dokonał przez Sąd Apelacyjny w [...] nie pozostaje w rażącej sprzeczności z przyjmowanymi na tle art. 65 k.c. w doktrynie i orzecznictwie metodami wykładni.

Odnosząc się do innych postawionych w skardze zarzutów należy zważyć, że z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika wprost, że Sąd Apelacyjny podjął szersze rozważania na temat naruszenia art. 89 k.c. i w ramach tego wyводу zawarte są argumenty dotyczące wykładni spornego oświadczenia woli pozwanej (por. s. 5 - 6 uzasadnienia wyroku z dnia 17 kwietnia 2013 r.). Poza tym skarżąca, sprzecznie z postawionym na pierwszym miejscu zarzutem braku rozważań Sądu na temat wykładni spornego oświadczenia woli pozwanej, zarzuca dokonanie nieprawidłowej wykładni tego samego oświadczenia, mające stanowić naruszenie art. 65 k.c. w zw. z art. 89 k.c.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 424⁹ k.p.c., należało orzec jak w sentencji postanowienia.

aw

jw